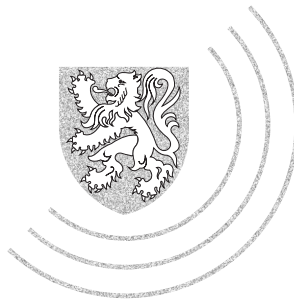

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

2 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met :

- 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ;**
- 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ;**
- 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Stefaan Platteau**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, André Moreau, Stefaan Platteau ;

de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Miel Verrijken ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

1739 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	4
A.	Gemengd karakter van de verdragen	4
B.	Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)	4
C.	Nieuwe bepalingen in de standaardtekst	4
D.	Doel en opzet van de investeringsbeschermingsovereenkomst	4
E.	Schets van de partnerlanden	5
E.1	Jemen	5
E.2	Koeweit	5
E.3	Saudi-Arabië	5
II.	Algemene bespreking : vragen en opmerkingen van de leden	6
II.1	Tussenkoms van de heer Patrick Hostekint	6
II.2	Tussenkoms van de heer Frans Ramon	7
II.3	Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau	7
III.	Algemene bespreking : repliek van de minister	8
IV.	Stemmingen	8
IV.1	Artikelsgewijze stemming	8
IV.2	Stemming over het geheel	8

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op 1 juli 2003 het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) enerzijds en respectievelijk Jemen, Koeweit en Saudi-Arabië anderzijds, na bespreking, unaniem goedgekeurd.

Deze bespreking werd gecombineerd met de bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de investeringsbeschermingsovereenkomst tussen de BLEU en Libanon (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1738/1*). De rationale hiërachter was dat de vier betrokken landen tot een en dezelfde regio behoren.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MEVROUW PATRICIA CEYSENS, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID EN E-GOVERNMENT

A. Gemengd karakter van de verdragen

De minister situeert de voorliggende verdragen, als verdragen die op bilaterale basis werden gesloten tussen enerzijds de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU), waarin naast het Groothertogdom Luxemburg, aan Belgische zijde de drie gewesten en de federale overheid participeren, en anderzijds de republiek Jemen, de staat Koeweit en het koninkrijk Saudi-Arabië. Om praktische redenen én omdat de drie betrokken landen tot dezelfde regio behoren, werd ervoor geopteerd om deze drie verdragen in één enkel instemmingsdecreet te groeperen.

De betrokkenheid van de federale overheid én de drie gewesten vloeit voort uit het "gemengde karakter" van dergelijke investeringsakkoorden. Voor een meer omstandige schets van de grondwettelijke bepalingen betreffende deze gemengde aard, verwijst de minister de commissieleden gaarne naar het betreffende deel van de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

B. Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)

De minister laat verder opmerken dat de BLEU al meer dan dertig jaar dergelijke akkoorden sluit, en dit bijna uitsluitend met landen die geen lid zijn

van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Dit om de eenvoudige reden dat men heeft vastgesteld dat ze doorgaans een hoger risico voor buitenlandse investeringen vormen. Om die reden hebben de leden van de BLEU een standaard verdragstekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorleggen als basis voor de onderhandelingen. De Vlaamse regering heeft die standaardtekst in 1994 goedgekeurd. Voor nadere toelichting bij de tekst in kwestie verwijst de minister de commissieleden opnieuw naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

C. Nieuwe bepalingen in de standaardtekst

De minister geeft verder nog mee dat in het najaar van 2002, in het kader van de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid, twee nieuwe clausules, met betrekking tot het milieu en de arbeidsvoorwaarden werden goedgekeurd. Naar de toekomst toe zullen deze dus eveneens integraal deel uitmaken van de BLEU-standaardtekst.

Aangezien de hier voorliggende overeenkomsten reeds in de loop van het jaar 2000 (Jemen en Koeweit) of in de loop van het jaar 2001 (Saudi-Arabië) werden ondertekend, maken deze nieuwe clausules er nog geen deel van uit.

D. Doel en opzet van de investeringsbeschermingsovereenkomst

De Vlaamse regering staat in het algemeen positief tegenover het sluiten van investeringsakkoorden, omdat ze extra waarborgen bieden aan Vlaamse investeerders in het buitenland. Buitenlandse investeringen vallen in principe immers onder de toepassing van de wetgeving van het land waar ze worden gelokaliseerd. En zelfs indien die nationale wetgeving investeringsvriendelijk is, kan ze toch steeds eenzijdig door het ontvangende land in ongunstige zin gewijzigd worden.

Een verdrag daarentegen verzekert dat de erin overeengekomen rechten en beschermingsmaatregelen slechts met wederzijdse instemming kunnen worden gewijzigd. Bovendien wordt het afdwingen van de verbintenissen door internationale instanties mogelijk gemaakt. Dit laatste is zowel mogelijk voor het Internationaal Gerechtshof door de staten die partij zijn bij deze akkoorden, als voor internationale arbitrage-instanties door de betrokken ondernemingen zelf.

De minister preciseert dat de verdragstekst op de eerste plaats bepaalt dat investeerders van de be-

trokken partijen dezelfde behandeling genieten als de binnenlandse (het zogenaamde "national treatment"). Ook de clause van de meest begunstigde natie, die discriminatie ten opzichte van derde partijen voorkomt, is van toepassing. De verdragspartijen verbinden zich bovendien tot een vergoedingsplicht ingeval van onteigenende maatregelen.

E. Schets van de partnerlanden

Aangezien een omstandige politieke en economische schets van de drie betrokken partnerlanden werd opgenomen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet, beperkt de minister haar verdere uiteenzetting tot het toevoegen van de meest recente gegevens en evoluties terzake.

E.1 Jemen

Wat Jemen betreft, werden de parlementsverkiezingen van april 2003 gewonnen door de regeringspartij van president Saleh. De regering zette de grote middelen in om de stembusgang vlot te laten verlopen. Toch vielen bij vuurgevechten enkele dodelijke slachtoffers. Volgens de oppositie zou er ook gefraudeerd zijn.

Jemen is het dichtstbevolkte land van het Arabisch schiereiland. Het behoort tot de minst-ontwikkelde landen met een lage levensverwachting en een gebrekkige algemene gezondheidstoestand. Capaciteit, kennis en middelen om het ambitieuze overheidsbeleid effectief te kunnen uitvoeren, ontbreken. Analfabetisme is wijdverbreid en er is geen duidelijk nationaal onderwijsbeleid.

De economie heeft een duaal karakter en is vooral georiënteerd op landbouw en olie. Tachtig percent van de uitvoer bestaat uit ruwe olie en olieproducten. De regering voert een beleid volgens de aanbevelingen van het IMF, waarbij de bestrijding van de inflatie centraal staat.

Volgens Amnesty International kwam in 2002 een einde aan de verbetering van de mensenrechtensituatie. Dit ten gevolge van de aanslagen van 11 september 2001 in New York. Een groot aantal mensen werd gearresteerd en journalisten die daarover berichtten werden geïntimideerd en zelfs aangehouden. Ook folteringen en slechte behandeling van gevangenen zouden nog steeds voorkomen. De doodstraf werd veelvuldig uitgesproken en tenminste tien mensen werden geëxecuteerd.

Gedurende de eerste negen maanden van 2002 voerde Vlaanderen voor 9,75 miljoen euro uit naar Jemen, dat daarmee de 111de plaats bekleedde.

E.2 Koeweit

In Koeweit staat het politieke debat in het teken van de economische herstructurering en de gevolgen daarvan op het sociaal beleid. De economie is relatief open maar de activiteiten zijn beperkt.

De kwaliteit van het onderwijs laat te wensen over. De beschikbare middelen werden na de Golfoorlog immers fel teruggeschroefd.

De toestand van de mensenrechten is verbeterd maar er blijven een aantal probleemgebieden. Ook in Koeweit waren de gevolgen van de aanslagen van 11 september 2001 voelbaar. Volgens Amnesty International werden tientallen mensen aangehouden omdat zij verdacht werden van betrokkenheid bij "terroristische" acties. In 2002 werden vier mensen terechtgesteld en werden minstens vier anderen ter dood veroordeeld. Er wordt ook melding gemaakt van folteringen die niet door onafhankelijke instanties onderzocht worden.

Uit cijfers van Export Vlaanderen blijkt dat Vlaanderen voor 54,46 miljoen euro uitvoerde gedurende de eerste negen maanden van 2002. Koeweit nam daarmee de 71ste plaats in op de lijst van onze exportlanden.

E.3 Saudi-Arabië

Wat ten slotte Saudi-Arabië betreft, beloofde Koning Fahd in mei 2003 verdere politieke hervormingen en een grotere betrokkenheid van de bevolking bij het politieke proces. Hij sprak zich uit tegen elke buitenlandse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van het land, en ontkende dat de hervormingen er komen onder buitenlandse druk.

Saudi-Arabië heeft verschillende maatregelen genomen om de economie te liberaliseren, om binnen- en buitenlandse investeerders aan te trekken en om privatiseringen door te voeren in bepaalde sectoren. De belangrijkste uitdagingen zijn de strijd tegen werkloosheid en armoede. Om de werkloosheid terug te dringen zullen de volgende tien jaar zowat drie miljoen buitenlandse werknemers het land moeten verlaten.

In zijn rapport 2003 heeft Amnesty International het over grove schendingen van de mensenrechten die nog toenamen nadat de regering, in de nasleep van 11 september 2001, de strijd tegen het terrorisme opvoerde. In 2002 werden honderden vermeende religieuze activisten en critici gearresteerd. Ten minste 48 personen werden terechtgesteld.

Het debat over de rechten van de vrouw duurde voort. De regering nam enkele maatregelen die het begin zijn van het wegwerken van de ergste vormen van vrouwendiscriminatie (bijvoorbeeld de plannen om een speciale eenheid in het leven te roepen die de strijd moet aanbinden tegen geweld binnen het gezin ; de toelating voor vrouwelijke advocaten om een praktijk te starten wordt in overweging genomen ; een project wordt voorzien om de vrouwenwerkloosheid te onderzoeken ; de aanwerving van 100 vrouwelijke gevangenisbewaarders ; de aanwezigheid van vrouwen wanneer de exclusief mannelijke consultatieve raden discussiëren over problemen die de vrouwen aanbelangen ; de samenvoeging van het departement Onderwijs voor meisjes met het ministerie van Onderwijs voor jongens).

Gedurende de eerste negen maanden van 2002 voerde Vlaanderen voor 333,54 miljoen euro uit naar Saudi-Arabië, dat daarmee onze 36ste exportland was.

Afsluitend verzoekt de minister de commissieleden tenslotte hun goedkeuring te willen hechten aan de voorliggende investeringsakkoorden met Jemen, Koeweit en Saudi-Arabië.

II. ALGEMENE BESPREKING : VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN

II.1 Tussenkomst van de heer Patrick Hostekint

De heer Patrick Hostekint constateert dat de vier voorliggende BLEU-akkoorden alle werden onderhandeld door de federale overheid. Het is dan ook enkel omdat het hier over zogenaamde "gemengde" verdragen gaat, dat het Vlaams Parlement er zijn instemming mee moet betuigen.

Deze praktijk heeft overigens niet belet dat er in deze commissie een traditie is gegroeid om bij de bespreking van dit soort van verdragen ook steeds het respect voor de fundamentele mensenrechten en de nood aan sociale clausules aan te kaarten.

De vier landen die vandaag ter behandeling voorliggen, zijn relatief welvarend tot zelfs zeer rijk. Dat laatste geldt dan met name voor de twee grote olie-exporteurs onder hen, te weten : Saudi-Arabië en Koeweit. Inzake respect voor de mensenrechten scoren ze alle vier echter behoorlijk zwak. Het gaat immers meestendeels om autocratisch ingestelde regimes, zonder noemenswaardige oppositie, zonder echte persvrijheid en zonder de vrijheid om nieuwe politieke partijen op te richten.

Voor de heer Hostekint is het duidelijk dat het Vlaams Parlement niet blind mag blijven voor dit gegeven. Maar anderzijds is hij er zich ook ten zeerste van bewust dat onze mogelijkheden om daar effectief iets aan te doen quasi-onbestaande zijn. Voor het parlement is een verdrag immers steeds in zijn integraliteit "te nemen of te laten". Er is geen enkele amenderingsmogelijkheid. Het enige wat een parlements lid in deze kan doen is ervoor zorgen dat er tenminste enige kritische opmerkingen over de prospectieve partnerlanden in het verslag van de besprekingen worden opgenomen.

Verder constateert de heer Hostekint dat deze verdragen wel degelijk beantwoorden aan een economische realiteit, aangezien er in diverse van die landen min of meer belangrijke Belgische/Vlaamse investeringen zijn gebeurd, dan wel nog te gebeuren staan. Ook de bescherming van deze investeringen is derhalve een legitiem doel.

Specifiek voor wat Saudi-Arabië betreft, constateert de heer Hostekint verder dat dit land een van de belangrijkste klanten is van de Belgische wapenindustrie. Met name FN-Herstal levert regelmatig voor miljoenen euro aan wapentuig aan Saudi-Arabië. Deze wapens zijn in principe louter voor intern gebruik bestemd (Saudi-Arabië is m.a.w. formeel de end-user), maar worden – volgens diverse specialisten in de materie – door de Saudi's de facto nogal eens doorgesluisd naar regelrechte conflictgebieden. Ook dit gegeven mag volgens de heer Hostekint niet onvermeld blijven, hoewel hij ten volle erkent dat deze kwestie in Vlaanderen economisch vanzelfsprekend een heel stuk minder gevoelig ligt dan in Wallonië.

Nog met betrekking tot Saudi-Arabië meent de heer Patrick Hostekint zich te herinneren dat er verleden een jaar een succesvolle handelsmissie, onder leiding van prins Filip én met deelname van o.a. het Vlaamse Gewest (Export Vlaanderen), is geweest naar dat land. Het was met name deze prinselijke zending die erin geslaagd is het nog van de dioxinecrisis van 1999 daterende voedsel embargo tegen Belgische/Vlaamse voedingsmiddelen te laten opheffen. Ook dit is economisch niet zonder belang.

Afsluitend stelt de heer Hostekint dat de sp.a-fractie de vier voorliggende akkoorden zal goedkeuren, maar dan wel onder voorbehoud van de opmerkingen die hier geformuleerd werden inzake de mensenrechtensituatie in die landen.

II.2 Tussenkoms van de heer Frans Ramon

De heer Frans Ramon sluit zich aan bij de opmerking van de heer Hostekint nopens het feit dat mensenrechten en democratie steeds een belangrijk aandachtspunt zijn geweest in deze commissie. Terzake kunnen we, als we de vier betrokken partnerlanden in ogenschouw nemen, niet onder de vaststelling uit, dat er op alle vier wel iets aan te merken valt qua mensenrechtensituatie. Dit in het ene land overigens al meer dan in het andere.

Verder constateert de heer Ramon dat Jemen merkelijk armer is dan de andere drie vernoemde staten. Hetgeen het land in kwestie in een heel andere, en veel moeilijker, uitgangssituatie plaatst. En hetgeen het land en zijn bevolking meteen ook een heel stuk kwetsbaarder maakt.

Ook is de heer Frans Ramon de mening toegedaan dat we ons bij de bespreking van dit soort van verdragen, steeds moeten afvragen of de investeringen die erdoor gefaciliteerd worden, effectief de lokale bevolking ten goede komen. In de mate dat zulks niet het geval mocht zijn, zullen die investeringen immers nooit echt een solide grondslag hebben en zullen ze ook nooit echt "veilig" zijn. Mee daarom én omdat de lokale bevolking heel vaak niet, of niet voldoende, voor zichzelf kan opkomen, moeten we van hieruit steeds de nodige aandacht besteden aan deze kwestie.

En ten slotte laat de heer Ramon nog opmerken dat een verhoging (en betere spreiding) van de welvaart in de betrokken landen de facto ook een belangrijke bijdrage kan leveren tot het vredesproces in het Midden-Oosten. Zulks geldt in het bijzonder voor de, reeds door de minister aangehaalde, wederopbouw van Libanon, maar gaat in wezen evenzeer op voor de andere drie landen, die eveneens af te rekenen hebben met toenemende interne onrust. Interne onrust die soms een uitlaatklep zoekt, en vindt, in het bredere Midden-Oostenconflict. Terzake drukt de heer Ramon zijn overtuiging uit dat de concrete situatie waarin mensen zich bevinden wel degelijk een impact heeft op de bredere politieke processen waarin ze betrokken zijn, of waarvan ze lijdend voorwerp zijn. Hoe beter de levenskwaliteit van de mensen, hoe meer open ze immers zullen staan voor een constructieve dialoog en voor constructieve vredesvoorstellen.

II.3 Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau

De heer Stefaan Platteau wenst zich enerzijds aan te sluiten bij de opmerkingen van de vorige sprekers nopens de evidente tekortkomingen inzake

mensenrechten in de vier betrokken landen, maar anderzijds wil hij er toch ook op wijzen dat dit soort van BLEU-investeringsbeschermingsovereenkomsten in wezen louter een economische finaliteit hebben. Gezien de hoofddoelstelling gelegen is in de bescherming van onze eigen investeerders in het – min of meer verre – buitenland, is er m.a.w. in dergelijke verdragen niet veel marge meer om ook nog andere bekommernissen op te nemen. Aangezien het hier (toch minstens bij een paar van die landen) om belangrijke economische partners en afzetmarkten gaat, ligt de kwestie overigens des te gevoeliger. Men mag immers niet uit het oog verliezen dat een kleine, open economie als de Vlaamse, letterlijk moet leven van de export naar onder andere dat soort van landen. Een zeker pragmatisme dringt zich in deze dan ook op.

De door de minister aangehaalde schendingen van de mensenrechten en de vrij minimalistische invulling van de basisrechten van vrouwen, is volgens de heer Platteau overigens nog een stuk acuter voor wat betreft de situatie van lager geschoolde (of ongeschoolde) migranten uit het Indische subcontinent en uit Zuid-Oost-Azië. Daarvan is immers algemeen geweten dat ze in die landen heel vaak in abominabele omstandigheden tewerkgesteld en gehuisvest worden. In meer algemene zin leven ze daarenboven in een uiterst rechtsonzekere en zelfs vrijwel rechteloze situatie, met alle gevolgen van dien. De permanente dreiging van uitwijzing (zonder mogelijkheid tot beroep, en vaak met verlies van het totale loon) wordt door de autoriteiten van die landen als een zeer effectief drukkmiddel tegen die groep gehanteerd.

Specifiek met betrekking tot Koeweit wil de heer Platteau er ook op wijzen dat de schets van dat land in de memorie van toelichting hem enigszins voorbijgestreefd overkomt. Met name het recente conflict in Irak heeft opnieuw voor nogal wat transformaties gezorgd in de Koeweitse samenleving. Gezien de recente datum van een en ander, heeft de heer Platteau er echter alle begrip voor dat het voorliggende document niet meer tijdig geactualiseerd kon worden.

In meer algemene zin wijst de heer Platteau erop dat Koeweit zich nu al grondig aan het voorbereiden is op de periode dat zijn olievoorraden zullen zijn uitgeput. Iets wat men voorziet ergens tussen 2010 en 2015. Om ook daarna een degelijke levensstandaard te kunnen garanderen aan zijn inwoners, is men van overheidswege investeringen beginnen doen in zeer uiteenlopende sectoren. Een van die sectoren is de landbouw. Dit hoeft overigens niet te verbazen, aangezien Koeweit wel degelijk over

grote watervoorraden beschikt, die de creatie van een aanzienlijk areaal aan bebouwbaar land mogelijk zouden moeten maken.

Een laatste punt dat volgens de heer Platteau niet onvermeld mag blijven, betreft een gegeven dat we niet of nauwelijks terugvinden in de cijfers van onze fysieke export naar de Arabische wereld. Hij wijst er met name op dat er, naast zeer diverse goederen (farmaceutische producten, machines, e.d.m.) ook nogal wat Belgische/Vlaamse knowhow wordt "geëxporteerd" naar die landen. Ook hiermee dient derhalve rekening te worden gehouden in onze BLEU-verdragspraktijk.

III. ALGEMENE BESPREKING : REPLIEK VAN DE MINISTER

In haar repliek onderschrijft de minister ten volle de bekommernis van de commissieleden inzake de mensenrechten in de partnerlanden van Vlaanderen. Ze wijst er daarbij op dat aan deze bekommernis reeds deels tegemoet is gekomen door het invoegen van een milieuclausule én een sociale clausule in de meest recente versie van de BLEU-standaardtekst. De clausules in kwestie werden hier echter nog niet gehanteerd, omdat de vier verdragen reeds eerder werden gesloten. In casu spelen in de voorliggende verdragen dan ook enkel economische overwegingen mee.

IV. STEMMINGEN

IV.1 Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt het tweede artikel van het ontwerp van decreet (BLEU – Jemen) eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 3

Ter stemming gelegd wordt het derde artikel van het ontwerp van decreet (BLEU – Koeweit) eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 4

Ter stemming gelegd wordt het vierde artikel van het ontwerp van decreet (BLEU – Saudi-Arabië) daarna eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

IV.2 Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd wordt het ontwerp van decreet houdende instemming met 1°) de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ; 2°) de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ; 3°) de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001, ten slotte eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

De verslaggever,

De waarnemend voorzitter,

Stefaan PLATTEAU

Johan WEYTS